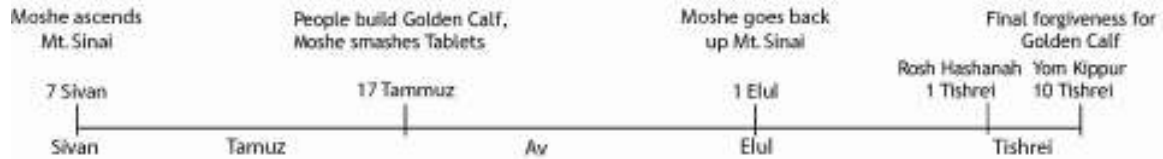

Rosh Hashanah Source Sheet

Chronology of Rosh Hashanah on Mount Sinai

1 Vayikra 23: 24-25

(כב) וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:

(כג) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זְכוֹרֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ:

(כד) כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לָהּ:

(22) G-d spoke to Moshe saying:

(23) Speak to the Children of Israel, saying: In the seventh month, on the first day of the month, there shall be a day of rest for you, a remembrance with Shofar blasts, a holy convocation.

(24) You shall not do any work and you shall offer a burnt offering to G-d.

2 Bamidbar 29: 1-6

(א) וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם:

(ב) וַעֲשִׂיתֶם עֲלֶיהָ לְרִיחַ נִיחֹחַ לָהּ פֶּר בֶּן בָּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כֹּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תַמִּימִם:

(ג) וּמִנְחָתָם סֵלֶת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינָיִם לְפָר שְׁנַיִם עֶשְׂרִינָיִם לְאֵיל:

(ד) וַעֲשִׂרוֹן אֶחָד לְכֹבֵשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכֹּבָשִׁים:

(ה) וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד חֲטָאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם:

(1) In the seventh month, on the first day of the month, there shall be a holy convocation for you; you shall not do any work, it shall be a day of sounding the Shofar for you.

(2) You shall make an elevation sacrifice for a sweet smell for G-d: one young bull, one ram, seven year old unblemished male lambs.

(3) And their meal offering: fine flour mixed with oil; three *esronim* for each bull; two *esronim* for each ram;

(4) And one *isaron* for each lamb of the seven lambs.

(5) One male goat for a sin offering to provide you atonement.

Rosh Hashanah: Yom Tov

3 Nechemiah 8: 1-3, 10

(א) וַיֵּאסְפוּ כָּל הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל הָרְחוֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר הַמַּיִם וַיֹּאמְרוּ לְעִזְרָא הַסֹּפֵר לְהָבִיא אֶת סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת יִשְׂרָאֵל:
(ב) וַיָּבִיא עִזְרָא הַכֹּהֵן אֶת הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה וְכָל מִבֵּין לְשֹׁמְעֵי בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי:
(ג) וַיִּקְרָא בּוֹ לִפְנֵי הָרְחוֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר הַמַּיִם מִן הָאֹר עַד מִחֲצִית הַיּוֹם נִגְדוּ הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַמְּבִינִים וְאֵינִי כָּל הָעָם אֶל סֵפֶר הַתּוֹרָה...:
(ט) וַיֹּאמְרוּ נִחְמָה הוּא הַתְּרַשָּׁתָא וְעִזְרָא הַכֹּהֵן הַסֹּפֵר וְהַלְוִיִּם הַמְּבִינִים אֶת הָעָם לְכָל הָעָם הַיּוֹם קָדֹשׁ הוּא לֵה' אֶל-לְקִיכֶם אֵל תִּתְאַבְּלוּ וְאֵל תִּבְכוּ כִּי בּוֹכִים כָּל הָעָם כְּשָׁמְעוּ אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה:
(י) וַיֹּאמְרוּ לָהֶם לָכוּ אֲכָלוּ מִשְׂמְנִים וּשְׁתוּ מִמֵּתֻקִּים וּשְׁלְחוּ מְנוֹת לְאִין נִכוּן לוֹ כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לְאֲדָנֵינוּ וְאֵל תַּעֲצֹבוּ כִּי חֲדַת ה' הִיא מֵעַזְכֶּם:

1. Then all the people gathered together as one, at the plaza before the Water Gate and they asked Ezra the scholar to bring the scroll of the Torah of Moshe, which G-d had commanded to Israel.
2. So Ezra the Cohen brought the Torah before the congregation – men and women, and all those who could listen with understanding – on the first day of the seventh month.
3. He read from it before the plaza that is before the Water Gate, from the first light until midday, in front of the common men and women and those who understood; and the ears of all the people were focused on the Torah scroll.
9. Then Nechemiah, the governor, as well as Ezra the Cohen, the scholar, and the Levites who were helping the people understand, said to all the people, 'This day is sacred to the L-rd your G-d; do not mourn and do not weep.' For all the people were weeping as they heard the words of the Torah.
10. He said to them, 'Go, eat rich foods, drink sweet beverages, and send portions to those who have nothing prepared, for today is sacred to our G-d. Do not be sad, the enjoyment of G-d is your strength.'

4 Rashi Nechemiah 8: 2

ביום אחד לחדש השביעי - הוא יום של ראש השנה:

On the first day of the seventh month – that day was Rosh Hashanah.

Rosh Hashanah: New Year

5 Mishna Rosh Hashanah 1: 1

ארבעה ראשי שנים הם באחד בניסן ראש השנה למלכים ולרגלים באחד באלול ראש השנה למעשר בהמה רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים באחד בתשרי באחד בתשרי ראש השנה לשנים ולשמיטין וליובלות לנטיעה ולירקות באחד בשבט ראש השנה לאילן כדברי בית שמאי בית הלל אומרים בחמשה עשר בו :

There are four New Years. On the first of Nisan is the New Year for [dating the reign of] Kings and for [the cycle of] festivals. The first of Elul is the New Year for Tithing [newly born] Animals. Rabbi Elazar and Rabbi Shimon say the first of Tishrei.

The first of Tishrei is the new year for years, Sabbatical Years, Jubilee Years, planting trees, and for vegetables. The first of Shevat is the New Year for Trees according to Beis Shammai. Beis Hillel say on the fifteenth of that month.

Rosh Hashanah: Day of Judgment

6 Mishna Rosh Hashanah 1: 2

בארבעה פרקים העולם נידון בפסח על התבואה בעצרת על פירות האילן בראש השנה כל באי העולם עוברין לפניו כבני מרון שנאמר (תהלים ל"ג) היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם ובחג נידונין על המים:

The world is judged at four times. On Pesach it is judged concerning crops. On Shavuot for fruit. On Rosh Hashanah all the inhabitants of the world pass before Him like sheep, as the verse states "Who fashions their hearts together, Who understands all their actions" (Tehillim 33: 15). On Succot it is judged for rainfall.

7 Rosh Hashanah 32b

בראש השנה ליכא הלל, מאי טעמא? - אמר רבי אבהו: אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, מפני מה אין ישראל אומרים שירה לפניך בראש השנה וביום הכפורים? - אמר להם: אפשר מלך יושב על כסא דין וספרי חיים וספרי מתים פתוחין לפניו - וישראל אומרים שירה?

The Angels said before G-d, 'why do the Jews not sing Hallel on Rosh Hashanah and Yom Kippur?' G-d replied, 'could it be that the King sits on the throne of judgment and the books of life and death are open before Him, and the Jews sing Hallel?'

8 Yerushalmi Rosh Hashanah 1: 3 (quoted in Tur OC 581)

אמר רבי סימון כתיב כי מי גוי גדול אשר לו חוקים ומשפטים צדיקים וגו' רבי חמא בי רבי חנינה ורבי הושעיה חד אמר אי זו אומה כאומה הזאת בנוהג שבעולם אדם יודע שיש לו דין לובש שחורים ומתעטף שחורים ומגדל זקנו שאינו יודע היאך דינו יוצא אבל ישראל אינן כן אלא לובשים לבנים ומתעטפין לבנים ומגלחים זקנם ואוכלין ושותין ושמחים יודעין שהקב"ה עושה להן ניסים.

Rabbi Simon said: It is written "Who is like this nation who has righteous laws and statutes..." (Devarim 4: 7). Rabbi Chama from the house of Rabbi Chanina and Rabbi Hoshea; one said, What other nation is like this nation? The way of the world is that if a person knows he will be judged he wears black somber clothes and black headdress, and doesn't shave, since he doesn't know the outcome of the trial. But the Jews are not like that. They wear white clothes and a white hat, cut their hair and eat and drink and rejoice on Rosh Hashanah because they know that G-d will do miracles for them.

Rosh Hashanah: Day of Judgment cont.

9

Ran Rosh Hashanah 3a (in the pages of the Rif)

רצה המקום לזכות את ישראל בדינם ורצה לדון את ישראל בזמן שהוקבע לכפרה ולסליחה שלפי שנתרצה הקב"ה ביוה"כ הוקבע יום סליחה לדורות לפיכך גזר השם שיהא גם נידון בר"ה שצדיקים גמורים נכתבים ונחתמים לאלתר לחיים ובינונים הרי גזר דין שלהם אינו נחתם אלא עד יוה"כ שהוא יום סליחה וכפרה הרי נתנה להם תורה זמן כדי שבו יפשפשו מעשיהם וישובו אל השם ואפשר עוד שמר"ה ועד יוה"כ התחיל השם להתרצות למשה וביוה"כ נתרצה לו לגמרי ולפיכך רצה הקב"ה לדון בריותיו בזמן שהוקבע לכפרה וסליחה.

G-d wanted to find the Jewish people meritorious in their judgment. He wanted to judge Israel on a day that was set fixed for atonement and forgiveness. Because G-d was appeased on Yom Kippur, He fixed it as a day of forgiveness for all future generations. Therefore G-d decreed that there should also be judgment on Rosh Hashanah because the completely righteous are written and sealed immediately for life. For the average people the judgment is not sealed and finalized until Yom Kippur, which is a day of forgiveness and atonement, so the Torah gives them time in which to examine their deeds and return to G-d.

It is also possible that from Rosh Hashanah until Yom Kippur G-d began to be listen to Moshe's pleas, and on Yom Kippur He was completely appeased. Therefore G-d wanted to judge His creation at a time that was fixed for forgiveness and atonement.

Rosh Hashanah: Day of Creation

10 Rosh Hashanah Mussaf service

זה היום תחלת בעשיך זכרון ליום ראשון.

This day is the anniversary of the start of Your handiwork, a remembrance of the first day.

11 Tosefos Rosh Hashanah 27a

כמאן מצלינן זה היום תחלת מעשיך - תימה הא קי"ל כרבי יהושע כדאמרינן בפ"ק (דף יב.) לתקופה כר' יהושע ... ומה שישד ר"א הקליר בגשם דשמיני עצרת כר"א דאמר בתשרי נברא העולם ובשל פסח יסד כר' יהושע אומר ר"ת דאלו ואלו דברי א-לקים חיים ואיכא למימר דבתשרי עלה במחשבה לבראות ולא נברא עד ניסן ודכוותה אשכחן בפרק עושין פסין (עירובין דף יח. ושם) גבי אדם שעלה במחשבה לבראות שנים ולבסוף לא נברא אלא אחד.

According to whom do we pray nowadays when we say 'today is the beginning of Your work'? - This is difficult to understand because the halachah is like Rabbi Yehoshua [that the world was created in Nissan], as we pointed out in the first chapter (12a) where it says 'we follow the opinion of Rabbi Yehoshua when calculating the solstices'.... And that which Rabbi Eliezer HaKalir established in the prayer for rain on Shmini Atzeres where he writes according to Rabbi Eliezer [that the world was created in Tishrei], and on Pesach where he writes according to Rabbi Yehoshua.

Rabbeinu Tam answers that both opinions are the word of the Living G-d [True]. We can understand that in Tishrei the thought of creation entered His mind (in a manner of speaking), but the world was not actually created until Nisan. We find a similar idea in Eruvin (18a) where it says that G-d's original intent was to create two people [Adam and Eve] but in the end He only created one [Adam, from whom Eve was later separated].

Rosh Hashanah: Day of Creation cont.

Chronology of the Sixth Day of Creation

	TALMUD	MIDRASH
1st hour	gathered the dirt	thought entered His Mind
2nd hour	formed the shape	discussed it with the heavenly angels
3rd hour	drew out the limbs	gathered the dirt
4th hour	blew a soul into it	mixed it with water to make mud
5th hour	Adam stood up	formed the shape
6th hour	Adam gave names to the animals	shaped the body
7th hour	united with Eve	blew a soul into the body
8th hour	went into bed as two and came out as four	brought man into the Garden of Eden
9th hour	commanded not to eat from the fruit	commanded him not to eat from the tree
10th hour	sinned	sinned
11th hour	judged	judged
12th hour	banished from Garden of Eden	received a merciful verdict

12 Talmud Bavli Sanhedrin 38b

אמר רבי יוחנן בר חנינא: שתיים עשרה שעות הוי היום; שעה ראשונה - הוצבר עפרו, שניה - נעשה גולם, שלישית - נמתחו אבריו, רביעית - נזרקה בו נשמה, חמישית - עמד על רגליו, ששית - קרא שמות, שביעית נזדווגה לו חוה, שמינית - עלו למטה שנים וירדו ארבעה, תשיעית - נצטווה שלא לאכול מן האילן, עשירית - סרה, אחת עשרה - נידון, שתיים עשרה - נטרד והלך לו.

Rabbi Yochanan ben Chanina says: The [first] day was twelve hours long. In the first hour [G-d] gathered the dirt. In the second He formed the shape. In the third He drew out the limbs. In the fourth He blew a soul into it. In the fifth [Adam] stood up on his feet. In the sixth he [Adam] gave names [to the animals]. In the seventh he was united with Eve. In the eighth they went into bed as two and came out as four. In the ninth he was commanded not to eat from the fruit of the tree. In the tenth he sinned. In the eleventh he was judged. In the twelfth he was banished and left the Garden of Eden.

Rosh Hashanah: Day of Creation cont.

13 Vayikra Rabba 29: 1

א בחדש השביעי באחד לחדש הה"ד (תהלים קיט) לעולם ה' דברך נצב בשמים תני בשם ר"א בכ"ה באלול נברא העולם ואתיא דרב כההיא דתני ר"א דתנינן בתקיעתא דרב זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון כי חוק לישראל הוא וגו' ועל המדינות בו יאמר איזו לחרב ואיזו לשלום איזו לרעב ואיזו לשובע ובריות בו יפקדו להזכירם לחיים ולמות נמצאת אתה אומר ביום ראש השנה בשעה ראשונה עלה במחשבה בשניה נתייעץ עם מלאכי השרת בשלישי כנס עפרו ברביעי גבלו בחמישי רקמו בששי עשאו גולם בשביעי נפח בו נשמה בשמיני הכניסו לגן בתשיעי נצטוה בעשירי עבר באחד עשר נידון בשנים עשר יצא בדימוס אמר הקב"ה לאדם זה סימן לבניך כשם שעמדת לפני בדין היום הזה ויצאת בדימוס כך עתידין בניך לעמוד לפני בדין היום זה ויוצאין לפני בדימוס אימתי בחדש השביעי באחד לחדש.

In the seventh month on the first of the month. This is what the verse means (Tehillim 119: 89) "Forever, G-d, Your word stands firm in the Heavens". It was taught in the name of Rabbi Eliezer: on the twenty fifth of Elul the world was created. This statement of Rabbi Eliezer is the same as what was taught by Rav, as Rav taught: This day is the beginning of Your work, a remembrance of the first day, "for it is a statute to Israel" (Tehillim 81: 5)... and regarding the countries on this day it is said, 'who is for the sword and who for peace; who is for famine and who for plenty. On this day the creatures are remembered for life and death'.

On [the first] Rosh Hashanah, in the first hour the thought entered His Mind; in the second He discussed it with the Heavenly Angels; in the third He gathered the dirt; in the fourth He mixed [it with water to make] mud; in the fifth He formed the shape; in the sixth He shaped the body; in the seventh He blew a soul into it; in the eighth He brought man into the Garden of Eden; in the ninth He commanded him [not to eat from the tree]; in the tenth man sinned; in the eleventh he was judged; in the twelfth he received a merciful verdict. G-d said to man, 'this will be a sign for your children. Just as you stood before Me in judgment on this day and came out with mercy, so too in the future your children will stand before Me in judgment on this day and will come out with mercy. When will this be? On the first day of the seventh month.

Rosh Hashanah: Day of Creation cont.

14 Rosh Hashanah Mussaf service

היום הרת עולם, היום יעמיד במשפט, כל יצורי עולמים. אם כבנים, אם כעבדים. אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים. ואם כעבדים עינינו לך תליות עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו איום קדוש.

Today is the conception of the world. Today all creatures of the world stand in judgment – whether as children or as servants. If as children be merciful with us as the mercy of a father for children. If as servants, our eyes depend upon You until You show us graciousness and release our verdict as good as light, Awesome and Holy G-d.

15 Aruch Hashulchan 592: 6

ביאורו של היום הרת עולם ה"פ דאדם הראשון נברא בר"ה דבכ"ה באלול היתה התחלת הבריאה והאדם נברא ביום הששי ובו נגמר הריונו של עולם שהאדם הוא תכלית הבריאה וחטא בו ביום בעץ הדעת ונדון בו ביום ולכן היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים כדאיתא בפסיקתא [פרשה כ"ג] אמר הקב"ה לאדם הראשון אתה סימן לבניך כשם שעמדת לפני בדין ביום זה ויצאת בדימוס שלא מת באותו יום והאריך לו עד יומו של הקב"ה שהוא אלף שנים כמו כן בניך יעמדו לפני בדין ביום זה ואח"כ אומרים אם כבנים אם כעבדים דבקדושין [ל"ו]. ס"ל לר' יהודה דבזמן שאנו נוהגין מנהג בנים כלומר שעושים רצון אבינו שבשמים אנו קרוים בנים ואם לאו קרוים עבדים ולזה אנו מתחננים כי אין אנחנו יודעים מצבינו ולזה אומרים שבין כך ובין כך תרחם עלינו:

The explanation of the words is as follows:

'today is the conception of the world': Adam was created on Rosh Hashanah. The beginning of creation was on the 25th of Elul, and Adam was created on the sixth day. On that day the 'pregnancy' of the world was completed, because Adam was the purpose of the entire Creation. He sinned on that same day by eating the fruit of the tree of knowledge, and was judged on that same day.

Therefore **'today all creatures of the world stand in judgment'**: as it says in the Pesikta (Parsha 23): 'G-d said to Adam, you are a sign to your children that just as you stood before Me in judgment and left with mercy' – (because Adam did not die on that same day and lived instead for one of G-d's 'days', which is 1000 years,) - 'so too your children will stand before Me in judgment on this day'.

Afterwards we say:

'whether as children, as servants': This is based on the Talmud in Kiddushin (36a): 'Rabbi Yehudah thought that when we behave like children, and do the will of our Father in Heaven, we are called children, but if not we are called servants. Therefore we pray that though we don't know our situation, but either way may You have mercy upon us'.

16 Shlah on Rosh Hashanah: Torah Or; 63, 65, 67

מאחר שעשה אדם הראשון תשובה גמורה, למה לא נקרע גזר דינו שנגזר עליו שימות. כי מאחר שנתגשם בעטיו של נחש, אז היה מן הנמנע מצד הטבע, מכח מסך חומריו להשיג הנצחיות, כמו שהיה בכחו להשיגו קודם החטא. כי החומר הוא מסך מבדיל בינו ובין ההשגה.... על כן היה מטובו יתברך שימות האדם כדי שיהיה לו תקנה להשיג הנצחיות במותו.... ואם כן לפי זה טוב היה מותו מחייו.

Since Adam the first man repented completely, why was the decree against him, that he should die, not overturned? Because as soon as he became physical with the advice of the snake, it was naturally impossible because of the barrier of physicality, to attain eternity, like it had been before his sin. The physical is a barrier separating him from intellectual understanding.... Therefore it was from G-d's goodness that man should die so that he could have a means of attaining eternity after his death..... Therefore his dying was better for him than living.

Rosh Hashanah: Day of Freedom

17 Tosefos Rosh Hashanah 11a

בראש השנה בטלה עבודה מאבותינו במצרים - רבי יהושע מודה בהא ברוב ספרים ואע"פ שהתחילו המכות מניסן דמשפט המצרים י"ב חדש כדתנן בעדיות (פ"ב משנה י') מ"מ לא פסקה עבודה עד תשרי.

On Rosh Hashanah our ancestors were released from working in Egypt: Rabbi Yehoshua agrees with this according to most of the versions of the text. Even though the plagues began in Nisan, because the judgment of the Egyptians was a full twelve months as is taught in Ediyut (2: 10), nevertheless they only stopped working in Tishrei.

Rosh Hashanah: Day of Freedom cont.

18 Netziv – Sifrei Bamidbar Beha'alosecha 19

ואין שופר: הוראתו בכל מקום אינו אלא של חירות. וכן באמת רואין אנו דביובל תוקעין בשופר לשיחרור עבדים. ולפני המלך כשממליכים אותו מצינו בשלמה ויהוא ותקעתם בשופרות, ויתקעו בשופר ויאמרו יחי המלך, להראות שהוא משוחרר מכל עבדות, וככל אשר ירצה יעשה. ולכן בביהמ"ק שהוא מקום המלוכה תוקעין לעולם גם בשופר, להראות שהוא משוחרר מכל עבדות, וככל אשר ירצה יעשה. ולכן בביהמ"ק שהוא מקום המלוכה תוקעין לעולם גם בשופר, להראות דבמקום הזה שהשכינה שורה אין עוד מלבדו, ואין שליטה לשום כח ושר וכישוף לשלוט שם. כענין שאמר ר' חנינא מבס' סנהדרין ד' ס"ז ע"ב שהוא אינו ירא בכישוף, אין עוד מלבדו כתיב. אע"ג שהם מכחישיין פמליא של מעלה כביכול, מכ"מ במקום שהשכינה שורה הוא משוחרר מכל שליטה שבעולם. והנה כן ברה"ש צוה הקב"ה לתקוע בשופר, להזכיר שהיום יום מלוכה שלו ית"ש, ואין כח במדת הדין לעכב את רחמיו ורצונו ית"ש לזכור את בניו לטובה. ... וכן לעת"ל יתקע לפני ישראל בשופר של חירות, להראות שהם משוחררים מן המלוכה.

The Shofar always represents freedom. We find that on Yovel (the Jubilee year) the Shofar is blown to effect the freedom of the slaves. When crowning a king the Shofar is blown, as we find with Shlomo "And they blew the Shofar; and all the people said: 'Long live king Shlomo.'" (Melochim 1 1: 39) and Yehu "Then they hurried, and each person took their garment, and put it under them on the top of the stairs, and blew the Shofar, saying: 'Yehu is king.'" (Melochim 2 9: 13). To show that the king is free from any kind of servitude, and can do whatever he wishes.

Therefore in the Temple, which was the place of G-d's Kingship, the Shofar was always blown, to show that this is the place of the Divine Presence, and there is nothing else apart from Him. There is no power to any force or demon or magic to act in that place. This is similar to what we find with Rabbi Chanina in Maseches Sanhedrin (67b) that he was not afraid of witchcraft, because the verse states "There is nothing but Him". Even though witches try to deny (as it were) G-d's Heavenly entourage, nevertheless, in the place of the Divine Presence, It is freed from any denial.

Also on Rosh Hashanah G-d commanded us to blow the Shofar, to remind us that this is the day of His Kingship, and the attribute of justice has no power to prevent the mercy and His desire to remember His children for good. Similarly in the future He will blow the Shofar of freedom before Israel to show them that they are freed from the slavery of the other kingdoms.

19 Nesivos Sholom 2: Rosh Hashanah maamar rishon 1 –

3 (pp. 107-109)

בעצם מהות יום הדין ג"כ יש להבהיר. דמלשון חז"ל שכל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון, משמע שיום הדין מקיף בני ברית ושאינם בני ברית. בעלי בחירה ושאינם בעלי בחירה, וכמאמר הפייטן ותספור ותמנה ותפקוד נפש כל חי ותחתוך קצבה לכל בריותיך.... צריך לפ"ז להבין מה משמעות יום הדין ביחס למי שאינו בעל בחירה. ועוד יותר מצינו שאפי' מלאכים יחפזון וחיל ורעדה יאחזון ויאמרו הנה יום הדין לפקוד על צבא מרום בדין וכו'. מה שייך יום הדין לגבי המלאכים. וכי יש להם בחירה לעשות כרצונם? ...

מבואר ענין המשפט והדין בר"ה, דמאחר שהיום הרת עולם פי' שהוא יום חידוש הבריאה, ע"כ יעמיד במשפט כל יצורי עולמים, יש דיון למעלה אם מתמלא על ידם היעוד והמטרה שיעד הבורא ית"ש בבריאת העולם ע"פ סודות הבריאה הידועים אליו ית"ש, והאם הטוב שבעולם מתגבר על הרע, או ח"ו להיפך שהכל מתנהג נגד הכוונה העליונה, שאז אין צורך בו. ועומק הדין הזה בודאי שייך ביחס לכל היצורים, אפי' אלו שאין להם בחירה, האם נגרמה על ידם התקרבות להכוונה העליונה שבריאה או לא. וכמו שמצינו בדור המבול שנמחה כל היקום, גם אלו שאין להם בחירה, ועף האדמה נמחתה עד ג' טפחים כי עד שם התפשט הפגם....

ומכל האמור עולה, שיומא דר"ה נקרא יום הדין לא משום שדנים בו להעניש את החייב, שכאמור זה לא שייך כי אם לגבי בעלי בחירה, אבל הפי' יום הדין הוא על כל נברא ויצור, אם צריך להמשיך את קיומו בעולם או לא.

In the actual essence of the day we have to clarify something. From the language of the Sages that 'all creatures pass before Him single file like sheep' it seems that the day of judgment includes both Jews and non Jews, people who have free choice and creatures that do not have free choice. This is also implicit in the word of the poem *unesaneh tokef* 'You shall count, calculate and consider, the soul of all the living; and You shall apportion the fixed needs of all Your creatures and inscribe their verdict'....

We have to understand how the concept of 'day of judgment' applies to something that has no free choice.

Furthermore, we find that even 'the Angels will hasten, a trembling and terror will seize them –and they will say, 'Behold, it is the Day of Judgment, to muster the heavenly host for judgment'.

How does it make sense for angels to be judged? Do they have free choice to do as they wish? ...

This is the concept of law and judgment on Rosh Hashanah. Since this day was the conception of the world, meaning that it is the renewal of creation, therefore everything in creation has to stand in judgment. There is a Heavenly judgment as to whether each part of creation has fulfilled their purpose and goal that G-d

assigned to it when He created the world, based on the deep secrets of creation known to Him.

G-d assesses whether the good of the world outweighs the bad, or Heaven forbid, the opposite. If everything is going against His will there would be no purpose for the world to continue. The depth of this judgment certainly applies to everything in creation, even those creations that have no free will, whether they have caused the world to come closer to the Divine intent for which it was created or not.

We find this idea at the time of the flood, in which everything was utterly destroyed, even things without free choice, and even the earth to a depth of three tefachim, because the damage even extended there...

From everything we said above, the day of Rosh Hashanah is not called the day of judgment so that the wicked are to be punished, because that would only apply to things with free choice. Rather 'day of judgment' refers to every created thing, whether its continued existence is justified or not.